

EĞİTİM FAKÜLTELERİ'NİN BULUNDUKLARI KENTLERDEKİ EĞİTİM KURUMLARINA KATKISI (ARTVİN ÖRNEĞİ)

FACULTIES OF EDUCATION'S CONTRIBUTION TO THE SCHOOLS IN THEIR CITIES (ARTVİN SAMPLE)¹

Arslan BAYRAM² Kıvanç BOZKUŞ³

Başvuru Tarihi: 30.01.2018 Yayına Kabul Tarihi: 27.09.2018 DOI: 10.21764/maeuefd.386945

Özet: Bu çalışmada Eğitim Fakülteleri'nin buldukları kentlerdeki eğitim kurumlarına yaptığı katkıların neler olduğu araştırılmış ve eksik kalan noktalar belirlendikten sonra bu eksikliklerin giderilmesi için çeşitli öneriler sunulmuştur. Araştırmada verilerin toplanmasında derinlemesine görüşme yöntemi kullanılmıştır. Artvin ilinde bulunan okulların yöneticileri ve öğretmenlerinden oluşan bir çalışma grubu oluşturulmuştur. Araştırmada 5 öğretmen, 5 okul yöneticisi olmak üzere 10 kişiyle görüşülmüştür. Çalışma grubu amaçlı örnekleme yöntemlerinden azami çeşitlilik örnekleme yöntemine başvurularak oluşturulmuştur. Veri toplama aracı, araştırmacılar tarafından geliştirilen 5 soruluk bir yarı yapılandırılmış görüşme formundan oluşmuştur. Veriler içerik analiziyle çözümlenmiştir. Elde edilen bulgulara göre Artvin Çoruh Üniversitesi Eğitim Fakültesinin hizmet içi eğitimlere daha çok katkı sunması, öğretmenlerle onların alanlarıyla ilgili iş birliği yapması, okullarla ortak projeler geliştirmesi ve uygulaması beklenmektedir. Eğitim fakültesinin kentin sosyal yaşantısına bir katkısının olması gerektiği ve kuramın gerçek yaşamla birleştirilmesi için eğitim fakültesinin katkıda bulunması gerektiği anlaşılmıştır. Eğitimcilerin mesleki gelişimlerinde eğitim fakültesinin katkısının seminer dönemlerindeki çalıştaylar ve hizmet içi eğitimlerle sağlandığı anlaşılmıştır. Seminer dönemlerinde yapılan çalışmaların etkisiz olduğu ve ara dönemlerde çalışmaların yapılması gerektiği sonucu ortaya çıkmıştır.

Abstract: This research tries to determine the contribution of faculty of educations to the schools in the cities where the faculties are located, so that possible deficiencies can be detected and corrected by employing strategies generated according to findings of the study. Deep interview technique was used to gather data. Study group consisted of administrators and teachers of schools in Artvin. A total of 10 participants including 5 teachers and 5 administrators were interviewed. Maximum variation sampling technique was used to compose the study group. A semi-structured interview form consisting of 5 questions developed by the researchers was used as the data collection instrument. Data were analyzed using content analysis technique. Teachers and administrators expect the Artvin Çoruh University Education Faculty to make contributions to professional development of teachers and to develop joint projects. It is understood that the faculty of education should contribute to the social life in city and bridge the gap between theory and practice. The contribution of the faculty to the professional development of educators was done by helping in workshops and in-service trainings during seminar periods. Activities done during seminar periods are found to be ineffective, so they should be done during intermediary periods.

Anahtar Sözcükler: *Hizmet içi eğitim, çalıştay, sosyal yaşantı, iş birliği*

Keywords: *In service education, workshop, social life, cooperation*

¹ 4. International Eurasian Educational Research Kongresinde sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

² Dr. Öğr. Üyesi Artvin Çoruh Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü abayram@artvin.edu.tr ORCID: 0000-0002-2863-6735

³ Dr. Arş. Gör. Artvin Çoruh Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü kbozkus@artvin.edu.tr ORCID: 0000-0002-4787-3664

Giriş

Eğitim fakültelerinin çevrelerindeki eğitim kurumlarına çeşitli boyutlarda katkı sağlayabilecek güçlü potansiyelleri vardır. Gönüllü çalışmalara istekli, dünyadaki gelişmeleri izleyen, geniş bir eğitim öğretim deneyimine ve bilgisine sahip kadrolar eğitim fakültelerinin en önemli zenginliğidir. Ayrıca, farklı düzey ve konularda bilimsel araştırma yeterliliği, eğitim sürecine ilişkin araştırma veri tabanı, sürekli eğitim merkezi, özel eğitim merkezi, psikolojik danışma ve rehberlik merkezi gibi eğitim fakültelerinde bulunan ve halka açık olan hizmet birimlerinin varlığı da eğitim fakültelerinin buldukları kentler için fırsatlar yaratmaktadır. Yazılı ve görüntülü yerel basın yayın organlarının olanaklarından yararlanabilme ve bunları etkileyebilme potansiyeli, fakültenin ve üniversitenin sağlayabildiği fiziksel ve sosyal ortam, araç gereç gibi kurumsal olanaklar bu fırsatlardan bazılarıdır. Ulusal ve uluslararası gelişmelerin eğitim sürecine duyulan ilgiyi artırmasının verdiği ivme ve eğitim bilimlerinden gelen uzmanlığın, statünün, güvenilirliğin olumlu etkisi, eğitim fakülteleri içerisinde öğrenci topluluk ve kulüplerinin varlığı ve bunların gerçekleştirdiği etkinlikler eğitim fakültelerinin kentlerine sağlayabileceği olanaklardan sadece birkaçıdır.

Bilimsel bilginin, yayınlar ve projelerle üretildiği yerler olan üniversiteler aynı zamanda meslek elemanları yetiştirerek, toplumsal konularda uzmanlıklarını kullanarak görüş bildiren ve toplumun hizmetinde olan kurumlardır. Üniversiteler eğitimin akademik temelini oluşturmaktadır. Bu bağlamda evrensel, bilimsel değerleri, toplumsal gereksinim ve beklentileri temel alan bir görevi bulunmaktadır.

Akçamete'ye (2006) göre üniversitelerin; bilimsel araştırma ve eğitim-öğretim işlevlerinin yanı sıra üstlendiği bir diğer temel görevi olan topluma hizmet işlevi eğitim fakültelerinde çağdaş ve bilimsel eğitimin sürdürülebilirliğini sağlamaktadır. Eğitim fakülteleri eğitim kurumlarına birçok noktada katkı sağlayabilir. Bunlar; eğitim-öğretimin niteliğini artırmak amacıyla hizmet içi eğitimler, öğretim programı geliştirme, öğretmenlerin kullanacağı yöntem ve teknikler, öğrenciler için ders kitabı ve materyaller hazırlama, ölçme ve değerlendirme teknikleri, psikolojik danışma ve rehberlik hizmetleri ile anne-baba eğitimidir. Özet olarak, eğitim fakültelerinin, toplumdaki her düzey ve türdeki eğitim kurumunun çağdaş ve bilimsel ilkelere uygun biçimde işlevini yerine getirmesi ve bireylerin "eğitim hakkını" sonuna dek kullanabilmesi, demokratik, çağdaş ve laik bir eğitim anlayışının yerleşmesi için eğitim bilimlerinin birikimini kullanarak katkıda bulunması söz konusudur (Yeşilyaprak, 2006). Öğretmen yetiştiren kurumlar olan eğitim fakülteleri, toplumsal yaşamı zenginleştirmede önemli bir etkiye sahiptirler. Akçamete (2006) başkanlığındaki eğitim çalıştay alt grubu raporunda eğitim fakültelerinin önemi şu şekilde özetlenmektedir:

Eğitim fakülteleri, istihdam ettiği emeğin niteliği, kuramsal ve deneysel araştırmalarla sağladığı veri tabanı itibarıyla; öncelikle yakın çevrelerinde bulunan eğitsel kurumların, yetişkin eğitimi merkezlerinin ve eğitim hizmeti sunan diğer kuruluşların eğitim ve öğretim süreçlerinin planlanmasından uygulanmasına ve değerlendirilmesine kadar her

aşamasında çok boyutlu katkılar sağlayabilecek durumdadır Dünyadaki eğitim fakültelerine bakıldığında, eğitim fakültelerinin topluma hizmet ilişkisi bağlamında iki boyutlu hizmet ürettikleri görülür. Birincisi meslek elemanı yetiştirmektir. Bunun gerçekleşebilmesi için toplum eğitimi, yetişkin eğitimi gibi kavramlar çerçevesinde lisans ve lisansüstü düzeyinde eğitim verilir. İkincisi ise, temel eğitimden başlayarak çok çeşitli kurumlarda akla gelebilecek her konuda hizmet üretmektir. Bu bağlamda eğitim fakültelerinin topluma hizmet işlevi; 1. Eğitim Kurumlarına Katkısı, 2. Toplumsal Yaşama Katkısı 3. Üniversite Yaşamına Katkısı şeklinde belirlenmiştir.

Kırsal ve bölgesel merkezlerdeki üniversite kampüsleri, bu bölgelerdeki insanlar tarafından çok değer verilen ve bir üniversiteye sahip olmayan topluluklar tarafından aranan değerli oluşumlardır (Magennis, 2005; Webb, 2005). Üniversitenin topluma katkısı, üniversitenin toplumla karşılıklı yarar sağlayan ve toplum kapasitesi oluşturan bir ilişki kurduğu iki taraflı etkileşim olarak tanımlanır (Holland, 2001). Kapasite, bu bağlamda, topluluğun sorunlarla yüz yüze gelebilmesi ve sorunlarla baş etmesi anlamına gelmektedir (Hartley, 2002). Topluma katkının anahtarı, ikili ilişkiyi oluşturan çeşitli paydaşlar arasında bilginin paylaşımıdır (Jobling ve Nanere, 2007). Bu anlamda toplum, soruşturma ihtiyacı olan bir müşteriden öteye giderek sorunun soruşturulmasında üniversite tarafından benimsenen araştırma sürecini etkiler ve şekillendirir (Holland, 2001).

Üniversite-toplum ilişkisi inanılmaz derecede karmaşık bir süreçtir. Bu karmaşıklık, problem çözme meselesine nasıl yaklaşıldığı konusunda üniversite ve toplum arasında var olan kültürel farklılıklardan kaynaklanır (Bender, 1993). Akademisyenler, eğitimlerinden ötürü, bilginin üretilmesinde temkinli davranıp bilgiyi uzmanlarda ararlarken toplum liderleri ise eylem ile sonuç odaklıdır ve bilgiyi toplumdaki çeşitli kaynaklarda ararlar (Bringle, Games ve Malloy, 1999). Toplum liderlerinin benimsediği çoğulcu bilgi görüşü, onların toplumun yaşamlarını etkileyen kararlar almakla sorumlu olmalarından kaynaklanmaktadır (Jobling ve Nanere, 2007). Dolayısıyla üniversite-toplum ilişkilerinde bilgi ve bilginin üretimi bakımından görüş ayrılıkları bulunmaktadır. Sağlıklı ve sürdürülebilir toplumları teşvik etmeye adanmış üniversite-toplum ortaklığı, akademik kurumun öğrenme ve keşif işlevlerini zenginleştirmek, yaygınlaştırmak, toplum kapasitesini de arttırmak zorundadır (Ramaley, 2005). İnsanlara değer veren, saygı duyan, herkesin görüşlerini ifade edebilmesi ve yeteneklerini geliştirmesi için güvenli bir öğrenme ortamı sağlayan okul toplumu için öğretmenleri yapıcı ve eleştirel öğrenmeye teşvik eden liderler gereklidir (Carrington ve Robinson, 2006).

Okul toplumunun gelişimi için dört temel ilke önerilmektedir (Carrington ve Robinson, 2006, s. 325-329). 1) Eleştirel arkadaş ile öğrenme topluluğunun geliştirilmesi: Öğretmenler için mesleki öğrenme, kendi inançlarını işbirlikçi bir ortamda düşünmek için daha geniş bir dizi fırsat sunabilir. Kendi eğitim anlayışını geliştirme sürecinde öğretmenler hem öğrenen hem de öğretmen rolünü üstlenebilir ve teori ile uygulama arasında anlamlı bağlantılar geliştirebilir. Okulun dışındaki kritik bir arkadaş, reform için gereken süreçlere rehberlik edebilir. Bu rol,

paydaşlar arasındaki etkileşimleri kolaylaştırmak ve gözlemlemektir. Kritik arkadaş, entelektüel karşılıklılık ortamı oluşturarak baskıcı ve dışlayıcı davranış ve söylemlerle yapıcı bir şekilde yüzleşebilir. Bu süreçte paydaşların yeni anlamları öğrenmek ve yeni uygulamaları hayata geçirmek için zaman harcamaları ve devamlı destek vermeleri önemlidir (Crebbin, 2004). Bu süreç, eğitim sistemindeki uygulamaları değiştirmek için bir çerçeve sağlayabilir. Derin bir değişim için, okul toplumunun her seviyesindeki resmi söylemlerin incelenmesi ve öğrencilerin sürece dahil edilmesi gerekir. 2) Veliler ve toplumla iş birliği yapma: Okul müdürleri, okulun bütününde ekip çalışması, karar almaya katılım ve olumlu bir okul kültürü elde etmek için değer temelli planlamayı benimsemelidir. Temel amaç, gözden geçirme, planlama ve okul toplumunun tüm üyelerine aidiyet duygusu geliştirmektir. Vatandaşları ve toplumu ilgilendiren değer temelli planlama, okulun vizyonunu, misyonunu ve stratejik planlama süreçlerini geliştirmek için kullanılabilir. Bunun için çalışanlar, öğrenciler, veliler ve toplum arasındaki ilişkilerin geliştirilmesiyle bir okul kültürünün değerlerinin anlaşılması gereklidir. 3) Öğrencileri okul geliştirme çalışmalarına vatandaş olarak katmak: Freiberg'e (1996) göre öğrenciler turist olarak değil vatandaş olarak görülmelidir. Öğrencilerin okul toplumuna anlamlı bir şekilde katkıda bulunmaları teşvik edilmelidir. Öğrenciler, okul geliştirme ve planlama eylemlerine katılabilirler (Carrington ve Holm, 2005). Okullarda bu saygı kültürünü oluşturmak için öğretmen ve öğrencilerin engel yaratan geleneksel güç ilişkilerinin üstesinden gelmesi gerekir. 4) Öğretmenin kritik katılımının desteklenmesi: Bu ilke, öğretmenlerin eleştirel entelektüel rollerini desteklemektir (Smyth, 2000). Okul toplulukları öğretmenleri, mevcut düzenin varsayımlarını ve uygulamalarını sorgulamaya, itiraz etmeye ve harekete geçirmeye teşvik etmelidir. Okul örgütlenmesinde ve müfredatta alternatif uygulamaları düşünmeyi zorlaştıran yapılar ortadan kaldırılmalıdır.

Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de eğitim fakülteleri önemli bir işleve sahiptirler. Bu araştırmayla Artvin Çoruh Üniversitesi (AÇÜ) Eğitim Fakültesinin Artvin ilindeki eğitim kurumlarına katkılarının neler olduğu araştırılarak eksik kalan noktalar belirlendikten sonra bu eksikliklerin giderilmesi için çeşitli stratejiler ve öneriler sunulmuş ve önemli bir boşluk doldurulmaya çalışılmıştır. Bu çalışma, AÇÜ Eğitim Fakültesinin bulunduğu şehirdeki eğitim kurumlarına sağladığı katkıları ortaya koymayı amaçlamaktadır. Literatürde eğitim fakültelerinin topluma hizmet bağlamında eğitim kurumlarına katkısının incelendiği bilimsel çalışmalar olmakla birlikte derinlemesine bir il düzeyinde tüm paydaşların görüşlerinin alındığı ve somut katkıların sunulduğu çalışmalara rastlanmamıştır.

Yöntem

Eğitim fakültelerinin bulunduğu şehirdeki eğitim kurumlarına sağladığı katkıları ortaya koymayı amaçlayan bu araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Nitel araştırmalar, çoklu öznel veri türleri ve kendi doğal ortamında belirli durumlardaki bireylerin incelenmesine dayanan yorumsamacı araştırma yaklaşımıdır (Denzin ve Lincoln, 1994’den aktaran Christensen, Johnson, Turner, 2015). Ayrıca nitel araştırma, birçok bilimsel soruyu çevresinde toplayan şemsiye bir

kavram ve araştırılan sorunun kendi doğal ortamında fazla bir kesintiye uğramadan açıklanmasını sağlayan yöntemdir (Merriam, 1998). Nitel çalışmalara katılanlardan toplanan verilerin doğal ortamlarda katılımcılardan gözlem ve görüşmeler yoluyla elde edilen düşünce ve algıların yansıtılmasının, katılımcıların ait oldukları grup ile ilgili bilgi edinmesini sağlar (Creswell, 2013). Veriler derinlemesine görüşme tekniği ile toplanmıştır. Görüşme tekniğinin temelinde görüşülen kişinin araştırma kapsamındaki bakış açısını, büyük resme nasıl baktığını, paradigmasını, bilgilerinin, düşüncelerini ve davranışlarını ortaya çıkarmadaki başarısı yatmaktadır (Durdu, 2016).

Görüşmeyi yapan kişinin bizzat aktif olarak sürece katılımını istemesi özelliğiyle derinlemesine görüşme diğer görüşme tekniklerinden ayrılır (Johnson, 2002). Derinlemesine görüşmede iki temel aktör vardır. Bunlardan ilki görüşmeci yani araştırmayı yapan kişi, diğeri ise kendisiyle görüşülen, anahtar kişi olarak bilgisine başvurulmuş kişidir. Derinlemesine görüşmede görüşmeyi yapan kişi öğrenci, görüşülen kişi de öğretmen pozisyonunda düşünülebilir. Çünkü araştırmacı bir konu hakkında bilmediklerini görüşme yaptığı kaynak kişiden öğrenmeye çalışacaktır. Görüşmeye katılan tarafların her ikisi de iletişimde eşit haklara sahiptir. Birbirlerini etkileyebilir ve yönlendirebilirler. Derinlemesine görüşmenin uzun bir süreç, olacağı düşünüldüğünde görüşme öncesi sürecin de bazı hazırlıklar gerektirdiği bir gerçektir. Öncelikle görüşme yapılacak kişi ile iyi ilişkiler kurulmasına özen gösterilmelidir. Görüşme yapılan kişinin vereceği yanıtlardan hareket ederek bazı yeni sorular yöneltebilmek için konunun geçmişi hakkında olabildiğince bilgi sahibi olunması gerekir. Görüşme sürecinde beklenmedik tepkiler oluştuğunda hassas dengeleri idare etmek görüşmecinin en önemli görevidir. Görüşmeci her ne şekilde olursa olsun, normal seyrinde sona ermemiş bir görüşmeyi bitiren taraf olmamalıdır. Çünkü sahada, pek çok konuda, görüşme yapılacak uygun kişiyi bulma zorluğu söz konusudur. Uzun uğraşlar sonucu sahip olunan fırsatların cömertçe harcanması gibi bir lükse sahip olunmadığı bilinmelidir. Derinlemesine görüşmede sıradan günlük konuşmalardan daha farklı olarak araştırmacının görüşmeyi yönlendirdiği, yüzeyden detaya doğru giden ayrıntılı sorularla derinleştirilen ve görüşme yapılan kişinin kendi kelimeleriyle kendini rahatça ifade etmesine olanak tanıyan bir süreç yaşanır (Kümbetoğlu, 2005). Derinlemesine görüşme güven kazanmaya ve samimiyet kurmaya yarayacak konuşmalarla başlar. Daha sonra araştırmacı görüşme yaptığı kişiye araştırma konusu, amacı ve hedefleri hakkında genel bilgiler verir. Eğer görüşme yapan kişi isterse daha detaylı bilgiler de verilmelidir. Çünkü araştırmacının öznesi olan kişinin vereceği bilgiler doğrultusunda araştırma soruları cevaplanmaya çalışılacaktır. Ayrıca görüşmeciye karşı dürüst davranmak, etik açıdan da olması gereken bir durumdur (Johnson, 2002).

Çalışma Grubu

Çalışmada nitel araştırmalarda kullanılan olasılık dışı örnekleme türlerinden amaçlı örnekleme yöntemi seçilmiştir. Amaçlı örneklemin seçiminde araştırmacının projedeki belirli bir amacı gerçekleştirme gereksinimini karşılaması temel ilkedir (Robson, 2015). Bu tür örnekleme türlerinde, araştırmacı kimlerin seçileceği konusunda kendi yargısını kullanmakta ve araştırmacının amacına en uygun olanları örnekleme almaktadır (Balci, 2007).

Bu bağlamda Artvin ilinde bulunan eğitim kurumlarının yöneticileri ve öğretmenlerinden oluşan bir çalışma grubu oluşturulmuştur. Araştırmada toplamda 10 kişiyle görüşülmüş, bunların 5'i öğretmen, 5'i de okul yöneticisidir. Öğretmenlerden ikisi kadın, üçü erkektir. Öğretmenlerden biri meslek lisesi, biri ilkokul, ikisi ortaokul, bir tanesi de Anadolu lisesinde görev yapmaktadır. Eğitim yöneticileri ise dördü erkek, biri kadındır. Eğitim yöneticilerinin biri meslek lisesinde, ikisi ilkokulda, biri ortaokulda ve biri de Anadolu lisesinde görev yapmaktadır. Çalışma grubunun oluşturulmasında amaçlı örnekleme ile azami çeşitlilik örnekleme yöntemine başvurulmuştur. Çeşitliliğin sağlanmasında okul türleri ölçüt alınmıştır.

Veri Toplama

Araştırmacılar tarafından geliştirilmiş yarı yapılandırılmış görüşme formu veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Esterberg'e (2002) göre, yarı-yapılandırılmış görüşme teori oluşturma ya da bir konunun derinlemesine incelenmesi olanağı tanır. Görüşme formunda yer alan sorular önce taslak olarak hazırlanmış olup ardından eğitim bilimleri alanında altı uzmanın görüşüne sunulmuş, uzman görüşleri çerçevesinde gerekli düzenlemeler yapılmış ve görüşme formuna son şekli verilmiştir.

Araştırmanın amacı çerçevesinde veri toplama formunda katılımcılara “Eğitim fakültesinden nasıl bir katkı bekliyorsunuz”, “Eğitim kurumu ve yöneticilerinin eğitim fakültesinden beklentileri nelerdir?”, “Okullarla eğitim fakültesi arasındaki etkileşimi nasıl artırılabilir”, “Öğretmenlerin mesleki gelişimine katkılar nelerdir?”, “öğretmenlik uygulaması dersi son sınıf öğrencilerinin okuldaki öğretmen ve öğrencilerle etkileşimi nasıldır? soruları sorulmuştur.

Görüşmeler, 7-15 Mayıs 2015 tarihleri arası araştırmacılar tarafından yapılmış ve önceden görüşmecilerden randevu alınmıştır. Görüşmecilere görüşmenin süresi tahmini olarak iletilmiştir. Öğretmen ve yöneticilere açık uçlu sorular yöneltilmiş, soruların anlaşılmadığı ya da yeterince bilgi edinilemediği durumlarda ek sorular yöneltilmiştir. Görüşmeyi olumsuz etkileyebilecek durumlarda kaçınılmış, araştırma samimi bir ortamda gerçekleştirilmiştir. Araştırmacıların sürece tarafsız yaklaşımları sağlanmıştır. Görüşmecilerden izin alınarak görüşmelerin ses kaydı alınmıştır. Araştırmaya katılan görüşmecilerin kimlik bilgilerinin deşifre olmaması için kodlama yapılmıştır. Her bir görüşme ortalama yirmi dakika sürmüştür.

Araştırmanın geçerliğini artırmak için “uzun süreli etkileşim”, “derin ve odaklı veri toplama”, “çeşitleme”, “uzman incelemesi” ve “katılımcı onayı” stratejilerine başvurulmuştur (Yıldırım ve Şimşek, 2016). Bu doğrultuda katılımcılara ek sorular sorulmuş ve derinlemesine bilgi edinilmiş, farklı özellik gösteren görüşmecilerin araştırmaya katılması sağlanmış ve amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır.

Verilerin Analizi

Görüşme kayıtları araştırmacılar tarafından ayrı ayrı çözümlenerek metne dönüştürülmüş ve her iki metin karşılaştırılarak herhangi bir hata olup olmadığı kontrol edilmiştir. Bilgisayar ortamına

aktarıldığında yirmi bir sayfalık metin elde edilmiştir. Verilerin çözümlemesi, içerik çözümlemesi yöntemiyle yapılmıştır. İçerik çözümlemesinin yaklaşım noktası, bu sistematik tekniğin avantajlarını hızlı bir sayılaştırma eğilimine girmeden kullanmaktır. İçerik çözümlemesinin gücü, materyalin iyi bir denetiminin yapılabilir olması ve adım adım ilerliyor olmasından gelmektedir (Mayring, 2011). Araştırmanın güvenilirliği konusunda da veriler olduğu gibi aktarılmış ve diğer araştırmacı tarafından kontrol edilmiştir. Araştırmada okul yöneticilerinin eğitim fakültesinden beklentileri, okullarla eğitim fakültesi arasındaki etkileşim nasıl artırılabilir, öğretmenlerin mesleki gelişimine katkıda bulunma, öğretmenlik uygulaması dersi öğrencilerinin okuldaki öğretmen ve öğrencilerle etkileşimi isimli dört tema ele alınmış, öğretmen ve eğitim yöneticilerinin isimleri kodlanarak verilmiştir. Eğitim Yöneticileri için EY1, EY2...EY5, öğretmenler için ise Ö1, Ö2,...Ö5 olarak kodlar verilmiştir.

Bulgular

Bulgular okul yöneticilerinin eğitim fakültesinden beklentileri, okullarla eğitim fakültesi arasındaki etkileşim nasıl artırılabilir, öğretmenlerin mesleki gelişimine katkıda bulunma, öğretmenlik uygulaması dersi öğrencilerinin okuldaki öğretmen ve öğrencilerle etkileşimi temaları ile sunulmuştur.

Okul Yöneticilerinin Eğitim Fakültesinden Beklentileri Teması

Okul yöneticileri eğitim fakültesinden daha çok öğretmenlerin gelişimi açısından hizmet içi eğitimlere katkı sunmasını, eğitim kurumlarıyla eğitim fakültesinin ortak projeler geliştirmesini ve uygulamasının yapılmasını, sınıf içinde öğretmen davranışlarına rehberlik edecek şekilde eğitim fakültesinin yardım etmesini beklemektedirler. Örneğin bir eğitim yöneticisi genelde üniversitenin özel de eğitim fakültesinin kentin sosyal yaşantısına bir katkısı olmasını ve bu katkıyla birlikte öğretmenlerinin tecrübe kazandıktan sonra kentten gitmemesi gerektiğini düşünmektedir.

Aşağıda, araştırmaya katılan iki okul yöneticisinin görüşleri de bu durumu desteklemektedir.

EY1 “Personel eğitimi bilhassa öğretmenlerin eğitimi konusunda mesela dönem başlarında eylül ayında sene başında özellikle öğrenme psikolojisi gelişim psikolojisi gibi derslerin işte eğitim fakültesi ilgili akademisyenler tarafından bir konferans şeklinde yapılabilir bunlara ihtiyaç var hem de anlamlı olur yani daha bilimsel sonuç olarak.”

EY3 “Önce bu fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim eğitim fakültesiyle iş birliği içerisinde olduğumuz çok güzel bir olgu biz bunu bekliyoruz sizin de böyle bir şeyi bize sunmanız çok güzel. Asıl talebin bizden gelmesi gerekirdi ama sizden gelmesi daha başka bir güzel. Şimdi zaman zaman en çok yaşadığımız şey öğretmen mesleğe başladığı zaman bu süre içerisinde kendi çapında kendini yenilemeye çalışıyor ama bilimsel verileri kullanarak bir yere gelmek daha güzel bir şey olur. Onun için sizden isteğimiz öğretmenlere de biz görüşme yapalım sınıf içi rehberlik

ondan sonra sorunlu öğrencilere yardım sınıf hâkimiyeti bununla ilgili mutlaka destek isteyebiliriz sizden. Öğretmenlerimiz de muhtemelen bunu kabul edecekler çünkü yeni başlayan arkadaşlarımız bilgi donanımı olarak çok iyi olabiliyorlar ama zaman zaman şey sıkıntısı yaşayabiliyorlar; sınıf hâkimiyeti sınıfın yönetimi sınıftaki her bir öğrenciyi ayrı ayrı değerlendirme bunlar önemli hususlar bunlarda sizden yardım alabiliriz çok güzel olur.”

Araştırmaya katılan öğretmenler ise, kendi alanıyla ilgili iş birliği ve bilgilendirilmesi, okula atanan öğretmenlerin örgüt kültürüne uyumlu biçimde yetiştirilmesi, teorinin gerçek yaşamla birleştirilmesi, okullarla üniversitenin ortak projeler yapması gerektiği, okullarla eğitim fakültesinin sıkı bir iş birliği içinde olması, okul-eğitim fakültesi iş birliğiyle kentteki eğitimin niteliğinin artırılabilceğini ifade etmektedirler. Bu görüşleri destekleyen öğretmen görüşleri aşağıdaki gibidir.

Ö2 “İdealist öğretmenler yetiştirmesi ilkeli öğretmenler yetiştirmesi adına katkılarının olacağını düşünüyorum.. ama ülkemizde amacına hizmet ediyor mu dersiniz benim fikrimce etmiyor eğitim fakülteleri yani hani orada öğrenilenle gerçek hayatta yapılan öğretmenlik arasında uçurum fark var biraz da aslında gerçek hayata adapte olmuş bir sistem kullanılırsa daha iyi olacağını düşünüyorum.”

Ö4 ” Elbette yani bir ilde eğitim üniversite üniversitenin olması o ilde aydınlığın aydınlık anlamında gelecektir. Dolayısıyla eğitim fakültesiyle sıkı diyaloglarda bulunmamız bizim de o ilde eğitimin kalitesini arttırmak anlamında bir katkı sunacaktır sanırım siz de stajyer öğrenciler gönderiyorsunuz.”

Okullarla Eğitim Fakültesi Arasındaki Etkileşim Nasıl Artırılabilir Teması

Bu temada eğitim yöneticileri eğitim fakültesinin düzenlediği etkinliklerden ve bilimsel çalışmalardan okulların ve öğretmenlerin haberdar edilmesiyle etkileşim ve iletişimin artabileceğini, eğitim fakültesi ile okullar arasında iletişimin ve etkileşimin geliştirilmesinin yolunun yüz yüze iletişimle gerçekleşeceğini, eğitim fakültesiyle okulların etkileşimini geliştirmek amacıyla yapılan projelere kendilerinin de katılması gerektiğini, öğrencilerine yönelik genelde üniversitenin özelde ise eğitim fakültesinin tanıtımı yapılarak iletişimin güçlendirilebileceğini düşünmektedirler. Bu görüşleri destekleyen eğitim yöneticilerinin görüşleri aşağıdaki gibidir.

EY3. “Etkileşim iletişimle sağlanabilir yani şöyle diyelim ki üniversitede bazı dışarıdan da geliyor hocaların verdiği önemli şeylere öğretmenler de davet edilebilir etkinliklere yani onun için okul gezilebilir. İşte hocam hafta içi veya hafta sonu şu saatte şöyle bir etkinliğimiz var işte sizin için de şu yönden faydalıdır anlatılarak daha çok davet edilip katılım sağlanabilir yine işte üniversitedeki değişiklikleri anlatmak gelişmeleri anlatmak için arkadaşlarınız okullarımıza gelip burada anlatabilirler yani daha çok etkileşim olması açısından iyi olabilir yani.”

EY2. “Yüz yüze iletişimde olmayı çoğaltmak lazım herhalde.”

Öğretmenlerin Mesleki Gelişimine Katkıda Bulunma Teması

Bu temada eğitim yöneticileri öğretmenlerin, okul yöneticilerinin mesleki gelişimlerinde eğitim fakültesinin katkısının çalıştaylar ve hizmet içi eğitimlerle, eğitim fakültesinde çalışan öğretim üyelerinin yaptığı araştırmaların sonuçlarını öğretmenlerle ve okul yöneticileriyle bir panel düzenleyerek paylaşması gerektiğini ifade etmektedirler. Bu görüşleri destekleyen eğitim yöneticilerinin görüşleri aşağıdaki gibidir.

EY1. “Aslında katkı sağlıyorlar arkadaşlar sağ olsunlar çalıştaylarda görev alıyoruz üniversiteden gelen arkadaşlarımızdan da faydalanıyoruz bence olumlu bir şey devam etmesinden yanayız. Dediğim gibi hizmet içi eğitimlerinde öğretmenlere yönelik düzenlenmesi ve faydalı olacağını düşünüyorum. Birazcık da öğretmenlerin istekleri doğrultusunda bu yapılırsa işte soruluyor zaman zaman aslında geçen yıllar soruldu geçen bizim arkadaşlardan hizmet içi eğitim konusunda kurs isteğinde bulunanlar oldu. Ama daha sonrasında o kurs yeterli sayı olmadığı için açılmadı yani açılıp da böyle işlevsel olarak yürütülürse yani sadece git orada dinlemekle de olmuyor uygulamalı işte veya onu cazip hale getirecek şekilde olursa insanlar olabilir yani.”

EY4. “Mesela ben bu okulda yeniyim ama şunu söyleyebilirim belki bu okul için bu uygulama nasıl olur bilemiyorum ama bu dediğim gibi çalıştayda bir şey bile bir bakış açısını oluşturdu. Oradaki bir araştırmanın ürünü bile bizim için çok etkili oldu bu çalışmalarını siz arkadaşlarla paylaşınca gerçekten bu bizim sorunumuz diyecekler dedikleri zaman çözümün ilk basamağı da bu anlamda çıkmış olacak ya da hareket noktamız bu olacak diye düşünüyorum.”

Araştırmaya katılan öğretmenler, eğitim fakültesinin öğretmenlerin mesleki gelişimine, öğretmen-veli iletişimi, mesleğin özelliğinden kaynaklı öğretmen-öğrenci iletişimi konusunda katkı sağladığını, seminer dönemlerinde yapılan çalışmaların etkisiz olduğunu, ara dönemlerde bu çalışmaların yapılması gerektiğini, daha çok proje ağırlıklı ortak çalışmaların mesleki gelişime katkı sunacağını ifade etmektedirler. Bu görüşleri destekleyen öğretmenlerin görüşleri aşağıdaki gibidir.

Ö3. “Bu seminerleri hiç gerekli bir şey bulmuyorum onu söyleyeyim verilen bu seminerler eğitim dönemi başında ve sonunda verilen seminerler ve konuşmalar vs. onları gerekli görmüyorum daha doğrusu faydalı bulmuyorum. Ama nasıl katkıda biraz daha gönüllülük esasının uygulanması ilk etapta. Çünkü zorunlu tutulan şeylerde birçok öğretmen öf pöf diye gidiyoruz o seminerler. İlk etapta gönüllülük esası ya da daha sistemli bir program belki öğretmenlerin faydalanması açısından daha iyi olur”

Ö5. “Mesleki gelişimine yani şimdi öğretmenlik öyle bir şey ki yaşam boyu sadece çalıştığı dönem değil her an kendisini geliştirmesi lazım bu da okumakla mümkündür bu geliştirmeye tabi

ki üniversitelerin katkı sunması gerekir. Yani yeni teknolojiler örneğim şey eğitimde bir takım yeni teknolojiler yöntemler teknikler ortaya çıkmış olabilir. Biz bunun farkında olmamış olabiliriz bunu bizzat ne yapabilirler görsel şekilde bizzat o kişiler gelerek işte seminer şeklinde uygulama şeklinde bunları gösterebilirler. Gerçi öğretmenlerimiz bu yöntemleri teknikleri uyguluyorlar zaman zaman ama farkında olmadığımız veya gözden kaçırdığımız bir takım yeni yöntemler çıkmış olabilir bu da okumakla diyalogla olacağını düşünüyorum”

Öğretmenlik Uygulaması Dersi Öğrencilerinin Okuldaki Öğretmen ve Öğrencilerle Etkileşimi Teması

Araştırmaya katılan eğitim yöneticileri okullarına gelen öğretmen adaylarının okulun gelişimine katkı sağlamaları gerektiğini, öğrencilerle iyi bir etkileşim içinde olduklarını, onları mesleğe hazırlamak için ellerinden geleni yaptıklarını, öğrencileri çok beğendiğini ancak öğretmenlik deneyiminin daha uzun süreli yapılarak daha çok deneyim kazandırılabilceğini düşünmektedirler. Bu konu ile ilgili bir eğitim yöneticisinin görüşü aşağıdaki gibidir.

EY3. “Tabi burada ordu yolda dizilir hesabı daha işi öğrenecek arkadaşlarımız yani işi bilen arkadaşlar değil. Burada olgunlaşacaklar burada bazı eksiklikleri görecekler çünkü bunun bir adım sonrası da hayata atılmaktır yani direkt öğretmenliğe başlıyorlar. Yani biz onlar için elimizden gelen her türlü desteği veriyoruz vermeye de devam edeceğiz çünkü onlar ne kadar başarılı olursa biz o kadar başarılı oluruz. Çünkü yarın öbür gün gelip beraber çalışacağız mesela iki yıl önce sizin üniversiteden mezun olmuş iki arkadaşla birlikte çalışıyoruz. İki meslektaşımız iki yıl önce Artvin Çoruh üniversitesinden mezun olmuş öğretmen adayları bunlar 3 yıl önce bize staja geliyorlardı ama şu an iki yıldır birlikte yaşıyoruz hani el eli yıkar eller yüzü yıkar derler ya öyle bir şey bu”

Araştırmaya katılan öğretmenler ise, öğretmenlik uygulaması dersi öğrencilerinin, okuldaki öğrencilerle iletişiminin biraz daha sınırlanması için gerekli önlemlerin alınması gerektiğini, uygulama öğrencisinin ve okuldaki öğrencinin disiplin sorunu yaratacağı gerekçesiyle etkileşimine izin vermediklerini, uygulama öğrencilerinin merkezi okullardan daha çok köy okullarında uygulamaya gitmesinden yana olduğunu ifade etmektedirler. Araştırmaya katılan bir öğretmenin görüşü aşağıdaki gibidir.

Ö3. “Evet, öncelikle bu öğrenci arkadaşlarımız geldiği zaman bir mesleğe heyecanlı oluyorlar meraklı oluyorlar sınıfta ama zaman zaman sınıf okul ortamında bu öğrencilerle diyalogda çizgiyi biraz aşınca okulda bir disiplinsizlik boyutu ortaya çıkmış oluyor. İşte çocuklar dışarıdan gelen yabancı birine de aşırı bir sevgi işte koridora bahçeye çıkıldığı zaman işte bir öğretmenin etrafında 10 tane 20 tane öğrenci bu sevgi gibi görünüyor ama bu sevginin veya o disiplinin ince ayarının aşılmamasında yarar var bu arkadaşlarımız buna dikkat edecekler daha iyi olur”

Tartışma / Sonuç ve Öneriler

Eğitim fakültelerinin buldukları kentlerdeki eğitim kurumlarına yaptığı katkıların neler olduğunun araştırıldığı bu çalışmada varılan ilk sonuç; öğretmenlerin kendi alanlarıyla ilgili fakültelerle iş birliğine gidilmesi beklentisine sahip olduklarıdır. Birçok araştırma, yetişkinlerin, öğrenmeye ilişkin özelliklerinin dikkate alınmaması durumunda eğitimlerin amacına ulaşmadığını ortaya koymaktadır (Pehlivan, 1993). “Üniversitelerin hem uzmanlık açısından hem de teknik ve fiziksel olarak birçok olanağa sahip olduğu bir gerçektir. Eğitimde yaşanan değişikliklerin ve gelişmelerin bilimsel boyutlarıyla ele alınması ve uygulama boyutlarıyla öğretmenlerle paylaşılması amacıyla, eğitim fakültelerinde çalışmalar yürütülmesinin bir gereklilik olduğu düşüncesi hem araştırmacılar hem de kalkınma planları ve eğitim şuralarında sıklıkla dile getirilmektedir” (Tonbul & Altunay, 2010).

Eğitim kurumlarıyla eğitim fakültesinin ortak projeler geliştirmesi ve uygulamasının yapılması gerektiği sonucu ortaya çıkmıştır. Projelerle eğitim yöneticilerinin yönetim bilgileri, becerileri ve tutumlarının geliştirilmesi, okulların eğitim-öğretim niteliği ve bir yaşam alanı olarak düzenlenmesi, okulun işlevlerinin bütün iş görenlerce sahiplenilmesi hedeflenip, kurum kültürünün geliştirilmesinde, öğrenme-eğitim-öğretim, yaşam mekânları, okul kültürü ve iklimi konularında bilgilendirmeler yapılmaktadır.

Katılımcılar sınıf içinde öğretmen davranışlarına rehberlik edecek şekilde eğitim fakültesinin yardımına gereksinim olduğunu ifade etmektedirler. Senemoğlu (1992) başarılı ve etkili bir öğretmeni, “öğretmenlik davranışlarını kavramış, hedefler doğrultusunda öğretimini biçimlendirebilen, uygun öğretim yaklaşımını seçebilen, öğretimini değerlendiren, bu doğrultuda hedeflerini ve öğretim/ öğrenme sürecini yeniden düzenleyebilen öğretmen” olarak tanımlanmaktadır.

Genelde üniversitenin özel de eğitim fakültesinin kentin sosyal yaşantısına bir katkısı olmasını ve bu katkıyla birlikte öğretmenlerinin tecrübe kazandıktan sonra kentten gitmemesi gerektiği sonucu ortaya çıkmıştır. Üniversitelerin buldukları kentlerin yerel gereksinimlerine duyarlı olması ve çevrelerine olumlu katkı sağlamaları, ülkenin kalkınması bağlamında da büyük önem taşımaktadır.

Okula atanan öğretmenlerin örgüt kültürüne uyumlu biçimde yetiştirilmesi ve teorinin gerçek yaşamla birleştirilmesi ile ilgili eğitim fakültesinden beklentiler ortaya çıkmaktadır. Okul kültürünü oluşturmak ve korumak okul yöneticisinin görevidir. “Okul yöneticisinin bu görevini yerine getirebilmesi için öncelikle kültürü oluşturan faktörler konusunda yeterli bilgiye sahip olması gerekir. Daha sonra da bulunduğu okulu bu kültürel faktörler bakımından analiz ederek, doğru bir biçimde tanımlayabilmelidir. Bunlar olmadan okulun amaçlarına katkıda bulunacak bir örgüt kültürü geliştirmek olanaklı değildir” (Gümüşeli, 2006).

Okul-eğitim fakültesi iş birliğiyle kentteki eğitimin niteliğinin artırılacağı sonucuna ulaşılmıştır. Okul-üniversite iş birliği çerçevesinde elde edilen bulgular incelendiğinde okullarda, eğitim fakültelerinin yeni öğretim yaklaşımlarından, deneyimlerinden ve olanaklarından yararlanılmadığı, öğretim elemanlarından gerek bilimsel ve teknolojik gelişmeler konusunda, gerekse okulda öğretmen, yönetici ve öteki çalışanlara yönelik kurs, seminer, alan çalışması, konferans gibi etkinlikler düzenlenmesi konusunda yararlanılmadığı anlaşılmaktadır. Ayrıca, eğitim fakültesiyle ortak bilgi bankaları ve laboratuvarların oluşturulmadığı, öğretmenlerin hizmet içi eğitiminde eğitim fakültesinden yararlanılmadığı, okul-üniversite iş birliği çerçevesinde araştırmaya ve geliştirme etkinliklerinin gerçekleştirilemediği anlaşılmaktadır (Yıldırım, 2002).

Okullarla Eğitim Fakültesi Arasındaki Etkileşim teması başlığı altında aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır. Eğitim fakültesinin düzenlediği etkinliklerden ve bilimsel çalışmalardan okulların ve öğretmenlerin haberdar edilmesiyle etkileşim ve iletişimin artabileceği ve Eğitim Fakültesinde çalışan öğretim üyelerinin yaptığı araştırmaların sonuçlarını öğretmenlerle paylaşması gerektiği sonucu ortaya çıkmaktadır. Eğitim fakültesi öğretim üyelerinin öğretmenlerin mesleki gelişimi, eğitim-öğretimle ilgili çalışmaları ve okul yönetimiyle ilgili çalışmalarının sonuçlarının okullarla paylaşılması gerekir.

Eğitim fakültesi ile okullar arasında iletişimin ve etkileşimin geliştirilmesinin yolunun yüz yüze iletişimle gerçekleşeceği sonucu ortaya çıkmaktadır. Kentte bulunan eğitim kurumu yöneticilerinin ve öğretmenlerinin eğitim fakültesine gelmelerini, öğretim üyelerinin de çalışma alanı olan okullara daha sık giderek öğretmenlerle ve yöneticilerle yüz yüze iletişim içerisinde olması beklenmektedir.

Öğrencilerine yönelik genelde üniversitenin özelde ise eğitim fakültesinin tanıtımı yapılarak iletişimin güçlendirilebileceği sonucu ortaya çıkmıştır. Üniversitenin kendi sınırları içerisinde kalmaması gerekir. Üniversitenin de niteliğini artırmak amacıyla türlü tanıtım çalışmaları yapması gerekmektedir.

Öğretmenlerin Mesleki Gelişimine Katkıda Bulunma teması başlığı altında aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır. Öğretmenlerin, okul yöneticilerinin mesleki gelişimlerinde eğitim fakültesinin katkısının çalıştaylar ve hizmet içi eğitimlerle sağlandığı sonucu ortaya çıkmıştır. Yıl içerisinde yapılan öğretmen ve yöneticilerin mesleki anlamda çalıştaylar ve eğitimlerin eğitim kurumları çalışanlarını geliştirdiği görülmektedir. Mesleki gelişime öğretmen-veli iletişimi, mesleğin özelliğinden kaynaklı öğretmen-öğrenci iletişimi konusunda eğitim fakültesinin katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır. Eğitimde niteliğin artırılmasında özel bir yeri olan öğretmen-öğrenci-veli iletişiminin önemi tartışılmazdır. Bu üçlü sacayağı eğitimin niteliğini öğrenci başarısını artıran önemli bir etkidir.

Seminer dönemlerinde yapılan çalışmaların etkisiz olduğu, ara dönemlerde bu çalışmaların yapılması gerektiği sonucu ortaya çıkmıştır. Öğretim üyelerinin de aynı dönem içerisinde kendi lisans derslerinin olması bu bulguyu gerçekleştirmeye pek olanak vermemektedir.

Daha çok proje ağırlıklı ortak çalışmaların yapılarak mesleki gelişime katkı sağlanabileceği bir başka ulaşılan sonuçtur. Yine, yeni gelişen teknoloji yaklaşımına ve öğretim yöntemlerindeki gelişimlerine katkı sağladığı bulgulardan bir başka sonuç olarak ifade edilebilir.

Öğretmenlik uygulaması sınıf öğrencilerinin okuldaki öğretmen ve öğrencilerle etkileşimi temasında ise şu sonuçlara ulaşılmıştır. Öğretmen adaylarının okulun gelişimine katkı sağlaması gerektiği, öğretmenlerin eğitim fakültesinden öğrencilerle iyi bir etkileşim içinde olduklarını, onları mesleğe hazırlamak için ellerinden geleni yaptıkları, fakülteden gelen öğrencileri çok beğendiğini ancak öğretmenlik deneyiminin daha uzun süreli yapılarak daha çok deneyim kazandırılabilmesi, öğrencinin ve okuldaki öğrencinin disiplin sorunu yaratacağı gerekçesiyle etkileşimine izin vermedikleri, öğretmenlik uygulamasının bir anlamının olmadığını öğretmenliğin böyle öğrenilemeyeceği ve öğrencilerin merkezi okullardan daha çok köy okullarında uygulamaya gitmesinden yana olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Öneriler maddeler halinde aşağıda verilmiştir:

- Öğretmenlerin gereksinim duyduğu alanlarda hizmet içi eğitimlere daha fazla ağırlık verilmelidir.
- Öğretmenlerin kendi alanıyla ilgili iş birliği artırılmalıdır.
- Eğitim kurumlarıyla eğitim fakültesinin ortak projeler geliştirmesi ve uygulamasının yapılması gerekmektedir.
- Sınıf içinde öğretmen davranışlarına rehberlik edecek eğitimlere yer verilmelidir.
- Eğitim fakültesinin kentin sosyal yaşantısına katkı sağlamak amacıyla düzenlenen sosyal etkinlikler daha etkili duyurulmalıdır.
- Öğretmenlik mesleğinde teorinin gerçek yaşamla birleştirilmesi için uygulamaya ağırlık verilmelidir.
- Eğitim fakültesinin düzenlediği etkinliklerden ve bilimsel çalışmalardan okulların haberdar edilerek katılmaları sağlanmalıdır.
- Öğrencilerine yönelik genelde üniversitenin özelde ise eğitim fakültesinin tanıtımı yapılmalıdır.
- Öğretmenlik uygulaması öğrencilerinin merkezi okullardan daha çok köy okullarına da uygulamaya gitmesi gerekmektedir.

Katkısı Olanlar

Bu çalışma Artvin Çoruh Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projesi No: 2015.S32.02.01 kapsamında yürütülmüştür. Araştırmanın veri toplama aşamasına katkı sunan sayın Arş. Gör. Buket Kılıçer'e katkılarından dolayı teşekkür ederiz.

Kaynakça

- Akçamete, G. (2006). Eğitim fakültelerinin topluma hizmet bağlamında toplumsal yaşama katkısı çalıştay alt grubu raporu. F. Ç. Dinçer (Ed.), *Eğitim Bilimleri Çalıştayı*. Ankara: A.Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları, Yayın No:200.
- Balcı, A. (2011). *Sosyal bilimlerde araştırma: Yöntem, teknik ve ilkeler*. Ankara: Pegem.
- Bender, T. (1993). *Intellect and public life*. Baltimore: The Johns Hopkins University Press.
- Bringle, R. G., Games, R., & Malloy, E. A. (1999). *Colleges and universities as citizens*. Boston: Allyn & Bacon.
- Carrington, S., & Holm, K. (2005). Students direct inclusive school development in an Australian secondary school: An example of student empowerment. *Australasian Journal of Special Education*, 29(2), 155-171.
- Carrington, S., & Robinson, R. (2006). Inclusive school community: Why is it so complex? *International Journal of Inclusive Education*, 10(4-5), 323-334.
- Crebbin, W. (2004). *Quality teaching and learning: Challenging orthodoxies*. New York: Peter Lang.
- Creswell, J. W. (2013). *Nitel araştırma yöntemleri*. Çev. M. Bütün ve S. B. Demir. Ankara: Siyasal Kitabevi.
- Chritensen, L., Johnson, R., & Turner, L. (2016). *Research methods design and analysis*. New Jersey: Pearson.
- Denzin, E., & Lincoln, Y. S. (1994). *Handbook of qualitative research*. Thousand Oaks. CA: Sage.
- Durdu, L. (2016). *Eğitimde üretim tabanlı çalışmalar için nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Esterberg, K.G. (2002). *Qualitative methods in social research*. Boston: McGraw- Hill.
- Freiberg, H.J. (1996). From tourists to citizens in the classroom. *Educational Leadership*, 54(1), 32-36.
- Gümüşeli, A. (2006). Okul kültürü ve liderlik. *Artı@eğitim Dergisi*, 8(14).
- Hartley, J. (2002). Leading communities: capabilities and cultures. *Leadership & Organization Development Journal*, 23(8), 419-429.

- Holland, B.A. (2001). *Measuring the role of civic engagement in campus missions: Key concepts and challenges*. ASHE Symposium: Broadening the Carnegie Classifications' Attention to Mission: Incorporating the Public Service.
- Jobling, E., & Nanere, M. (2007). Events research as a means of fostering university-community engagement. *Australasian Journal of University Community Engagement*, 2(1), 28-45.
- Johnson, J.M. (2002). *In-depth interviewing. Handbook of interview research context & method*, (Ed. Jaber F. Gubrium, James A. Holstein). London: Sage Publications.
- Kayabaş, Y. (2008). Öğretmenlerin hizmet içi eğitimde yetiştirilmesinin önemi ve esasları. *TSA*, 2.
- Magennis, M. (2005). *A university campus feasibility study for the broken hill and the far west region*. New South Wales: Broken Hill City Council.
- Mayring, P. (2011). *Nitel sosyal araştırmaya giriş*. Ankara: Bilgesu Yayıncılık.
- Kümbetoğlu, B. (2005). *Qualitative methods and research in sociology and anthropology*. İstanbul: Bağlam.
- Merriam, S.B. (1998). *Qualitative research and case study applications in education*. San Francisco (USA): Jossey-Bass.
- Ramaley, J. (2005). *Engagement and the integration of research and education: A new meaning of quality*. Sydney: The Australian University Quality Forum.
- Robson, C. (2015). *Gerçek dünya araştırması* (Çev: Çinkır ve Demirkasımoğlu). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Senemoğlu, N. (1992). İngiltere'de ilköğretime öğretmen yetiştirme programlarına ilişkin İngiliz öğrenci ve öğretim elemanlarının görüşleri İngiltere ve Türkiye'deki ilköğretime öğretmen yetiştirme programlarının karşılaştırılması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*.
- Smyth, J. (2000). Reclaiming social capital through critical teaching. *Elementary School Journal*, 100(5), 491-511.
- Tonbul, Y., & Altınay, E. (2010). Eğitim Fakültelerinin Öğretmenlerin Mesleki Gelişimine Katkısı. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 6(3).
- Türmüklü, A. (2000). Eğitimbilim Araştırmalarında etkin olarak kullanılabilir nitel bir araştırma tekniği: Görüşme. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 24.

Webb, J. (2005). *Enhancing university access in the central Murray region*. Swan Hill, Victoria: Mid Murray Higher Education Working Group, John Webb Consulting.

Yeşilyaprak, B. (2006). Eğitim fakültelerinin topluma hizmet bağlamında eğitim kurumlarına katkısı çalıştay alt grubu raporu. (F. Ç. Dinçer Ed.). *Eğitim Bilimleri Bakış Açısıyla Eğitim Fakülteleri ve Toplum Hizmet İşlevi Çalıştayı*. Ankara: A.Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları, Yayın No:200.

Yıldırım, Z. (2002). *Müfredat Laboratuvar Okullarında Okul-Veli, Okul-Üniversite ve Okul-Çevre İşbirliği*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2016). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri (5. b.)*. Ankara: Seçkin Yayınevi.

Extended Abstract

Introduction

The purpose of this research is to determine the contributions of faculties of education to the schools in cities where they are located, so that possible deficiencies can be detected and corrected by employing strategies generated according to findings of the study. Faculties of education have a strong potential to contribute to education institutes near them. Because the faculties have personnel that are volunteered to help, are aware of the changes in the world, have experience in education and teaching. The faculty of educations have research databases, continuing education centers, special education centers, psychological advice and guidance centers that are open to public. The faculties serve the community by publishing research, conducting projects, training specialists and reporting opinions. The direct contribution to schools can be made by in-service trainings, curriculum development, preparing instruction materials, measuring and evaluation, parental education, psychological advice and guidance.

Method

Qualitative inquiry technique was used to accomplish the purpose of the study. Study group consisted of administrators and teachers of schools in Artvin. A total of 10 participants including 5 teachers and 5 administrators were interviewed. Maximum variation sampling technique was used to compose the study group. A semi-structured interview form developed by the researchers was used as the data collection instrument. Deep interview technique was used to gather data. Interviews with participants were conducted between 7-15 May 2015. Rendezvous obtained before the interviews. During rendezvous, participants were informed of the aspects of interviews. Extra questions that are not included on the interview form were also asked to gather rich data. Interviews were sound-recorded and then transcribed into a total of 21 pages of text. Data were analyzed using content analysis technique. The text was read several times to generate codes.

Result and Discussion

Teachers and administrators expect the education faculty to make contributions to professional development of teachers. Other expectations were developing joint projects, giving seminars to guide teachers' behaviors in classes and to adapt teachers to organizational culture, bridge the gap between theory and practice. Quality of education in the city can be improved by establishing collaboration between schools and the education faculty. The findings of the studies conducted by the university should be disseminated to teachers. Activities done during seminar periods are found to be ineffective, so they should be done during intermediary periods. Universities are open social systems, and they must update themselves continuously. Teachers who are trained in these systems should update themselves too. Therefore, teachers should have the opportunity to update themselves and their knowledge by professional development activities. School effectiveness is closely related to professional development activities carried by universities. Research indicates that teacher professional development cannot succeed when learning needs and properties of adults are overlooked. Preparation of professional development activities requires schools to have specialists. From this standpoint, universities already have specialists, so their help would be an efficient way of utilizing resources of a city. This need is frequently emphasized by researchers in forums and national development plans. In-service education should be provided to teachers in areas considering teacher needs. Teachers should have the opportunity of collaboration in their specialty areas. Schools and the education faculty should conduct joint projects. Professional development activities should be given a special emphasis in trainings which can guide teacher behaviors in classes. Activities held by the faculty should be advertised more efficiently. In-service education should focus on practice more than theory. The university and the faculty should be introduced to students in schools. Teacher interns should practice in rural schools too.